

— Trgovinska in obrtniška zbornica kranjska zborovala je včerej popoldne v mestni dvorani ter si rešila vse za sejo minulega petka določen dnevni red v navzočnosti 15 odbornikov. Po kratkem nagovoru predsednika dr. Poklukarja, potrdil se je zapisnik zadnje seje, odobril račun za minulo leto, sklenilo se je vladi priporočiti privolitev semnjev v Moravčah, v potrditev priporočiti tarifo za meso v Črnomlju, javne tehtnice v Sinjgorici, tržnega reda v Kranjskigori, ustanovitev zadrug v okraju Postojina, pravil zadruga rokodelskih obrtev in bolniške blagajnice v Ribnici in priporočiti napravo telegrafskih postaj v Hotederšici in na Raki. Konečno poročal je člen državnega železniškega sveta C. Lukman o svojim delovanju, za kar mu je zbornica izrekla zahvalo.

— Gospoda deželnega predsednika bar. Winkler-ja imenovala je občina Osivnica za svojega častnega občana.

— Zgradba kamniške železnice dobro napreduje, ker savski most je gotov, tako tudi do malega stavbe poslopij razun kamniških. Nasipa podstav za tir pa je v toliko dognano, da se v kratkem prične prevažanje šotra po železniških vozovih.

— Deželno gledališče v Ljubljani. Od zadnjega sklepanja mestnega zastopa o tem vprašanju, rastejo stavbeni prostori za gledališče, kakor gobe, tako, da je prav teško obrniti se na eno stran mesta, ne da bi človek zadel v tako stavišče; na drugi strani pa se je oglasil en slovenski list, ^{„Slovenec“} vso odločnostjo proti zgradbi gledališča sploh, naglasujoč, da bi bil mestni donesek 30.000 gld. neopravičen, da se gledališko podjetje sploh ne splačuje, kakor kaže skušnja itd. Mi ne dvomimo, da je to pravi vzrok nasprotovanja vseh onih gospodov, ki si po različnih načinih prizadevajo preprečiti zgradbo novega deželnega gledališča, in ako bi nasprotniki zgradbe to izrekli brez ovinkov, bila bi rešitev vprašanja zelo polajšana. Radi pritrjujemo, da se gledališko podjetje skoraj povsod slabo splačuje, znano je, da je bilo gospodarsko hiranje ljubljanskega gledališča posebno vsled tega gotovo, ker so v njem kakor gobe priraščeni unanji lastniki lož podjetniku gledališča odjemali velik del dohodkov, česar v prihodnem deželnem gledališču ne bode več. Ne glede pa na gmotna vprašanja, na deželni gledališki zaklad s hišami, na primeroma malenkostni mestni prispevek, pa pozabijo nasprotniki kulturni pomen dobrega gledališča. Tukaj ni mesto razpravljati vprašanje o veliki vrednosti idealne vzgoje ali oživljanja idealov za narode. Toda eno bode razumel vsak narodni ljubljčan, ki ima za saboj vsaj zadnjih 20 let zavednega bivanja v mestu, in tudi v deželi, in to je, da je slovenska beseda za javno življenje pristopna postala poglavito s tem, da so se ji odprla vrata na javni gledališki oder. Spominjajte se še splošne govorice ljubljanskega mesta pred ono dobo in

poslušajte izobraženo in srednje prebivalstvo mesta danes, potem vam bode sodba lahka. To je kulturni pomen gledališča, kakor idealnega življenja narodov sploh in to je stališče braniteljev naroda pri tem „pomenljivem“ vprašanju.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Ministerski svet, ki se je minuli teden vršil pod predsedništvom cesarjevim, pečal se je, kakor se čuje, s postopanjem vlade nasproti zborovanju češkega deželnega zbora.

Včeraj in predvčeranjem odhajali so z Dunaja skupni ministri v Pest, kjer se danes pričinja zasedanje delegacij.

Za letos se sicer v delegacijah ne pričakuje posebnih dogodkov, vendar pa je gotovo, da se z zasedanjem delegacij preloži ognjišče politikovanja v Budapešt.

Češka. — Še le včeraj, toraj tikoma pred shodom delegacij, pretrgalo se je zborovanje češkega deželnega zbora in pretrgalo še le potem, ko je bil eden predloženih zakonov po dolgotrajnih razpravah in srditih borbah posvetovan in brez bistvene premembe sprejet tudi v tretjem branji. V obče se more izreči, da so Nemci, razun Bareuterja, in staročehi, razun 6 členov, ostali mož beseda, ne pa tako, da bi načeloma protivili se popravkom, ki so bili sploh mogoči in v kolikor so bili v korist češki narodni stranki. Izrekoma je postopanje dr. Rieger-jevo našlo v javnosti pri vseh strankah, razun mladočehov, očitno priznanje. Rieger ni nikdar zatajil narodnih pravic svojega naroda, to da, vedno je zagovarjal tudi veliko vrednost in potrebo pravične poravnave s tamošnjimi Nemci, katerim je bil vedno tako pravičen, kakor lastnemu narodu. Plener, ki je sicer tudi vedno branil poravnavo, se ni nikdar mogel povzdigniti do Riegerjeve višine, temveč je vedno le še dražil češko stranko in hujskal svoje pristaše.

Izmed družih govornikov omeniti je še dr. Matuša, ki je govoril dosledno, hladnokrvno in zato tudi uspešno, grof Harach, knez Windisch-Grätz, cesarski namestnik grof Thun.

Glede onih poslancev, ki so izmed staročeškega kluba bolj vlekli z mladočehi, imenovati je dr. Škarda, Trojan in Kvičala, to da s častnim dostavkom, da je bilo njihovo nasprotovanje vedno stvarno in da so njihove predloge večkrat podpirali dr. Rieger in drugovi njegovi; dr. Trojana doletelo je celo veselje, da je bil eden predlogov njegovih sprejet v javni seji. Koncem včerajšnje zadne seje izprosil si je deželni maršal knez Lobkovic pooblastila, da sme v imenu deželnega zbora primernim potom cesarski rodbini povodom poroke cesarjeve hčere, gospe nadvojvodice Valerije, z nadvojvodom Franc Salvatorjem, izreči čestitanje z najboljšimi vošili.